

Dovolená je za námi a je to jako mžiknutí oka a už nikdo neví, jak jsme se připravovali, že jsme tápali a nevěděli, jestli se pojede a jestli nebudeme muset zůstat v Čechách v zajetí Covidu a rychle se střídajících ministrů zdravotnictví a zmatených rozhodnutí naší vlády a na poslední chvíli sháníme certifikáty o provedeném očkování a nějaké PCR testy a do počítače tlačíme on-line formuláře pro příjezd do a odjezd z Chorvatska, no, teď nevím jestli to byly píčoviny a nebo kokotiny, nechám na posouzení Nikotina, a ten okamžik, na který jsem se těšil, je zde, a odjíždíme všichni na palubě Alohy plnou parou z Krila Jesenice vstříc slunnému počasí a kapitán Mijo dává panáka kořalky na přivítanou a oběd a průvodkyně Katka s Jarkem nás taky vítají a starosti s přípravou na dovolenou mizí v propasti zapomnění, neb to co následovalo nám neumožnilo pohledět zpět, to byl takový fojr, akce stíhala akci, a oni se na nás ti Chorvati taky těšili, protože hned v prvním přístavu Milna na ostrově Brač pro nás přímo u lodi připravili fantastický rockový koncert, tančilo se přímo na palubě a i střeše lodi, no ženský se rozjely, že se Aloha silně kývala a je s podivem, že nikdo nespadol do vln Jadranu, a ráno, po probuzení jsme zahájili standardní dovolenkový program, ve zkratce snídaně, pak na kola a hned do kopce ašlapat a šlapat pak do moře a koupat a zase do kopce a tam bude taková malá šotolinka a zastávka v hospodě a nebo Studenac a lahváče a najít, kde kotví loď a přijet včas a hned zase do moře a koupat a večere, no spíše se to dá definovat jako lukulské hody a na závěr ještě sladká tečka a pak projít si městečko, přístav, nebo omdlít a pak vzhůru na palubu a zde se nejdříve hovoří a každý se chce pochlubit co zažil, co viděl a všichni mluví skoro současně a bar v lodi funguje dlouho do noci, ale ten výčepní na lodi je nějakéj divnej, i když nečepuje Kozla, ale Karlovačko, tak má celkem velkou kliku, že jsme se na něj chlapi nedomluvili a nehodili ho do moře, protože, co ten Josip s tou pípou a pivem dělal, no toto, má štěstí, že přežil, ale pak zvuk ukulele svolává hudbu a už se muzikanti přidávají neb to nemohou poslouchat a jsou tu tři kytary Jirka, Standa, Petr a basová kytara Honza a Simona s foukací harmonikou, to je veselo dlouho do noci a Velvary musel Nikotin zpívat dokonce po dva večery a Jirka rozjíždí pějme píseň dokola a dokáže zahrát všechny písničky, no neskutečné a dokonce plní přání i Vladimíra, sice jinou písní ale zase v cizím jazyce, no před půlnocí jsem tento týden nešel spát ani jednou a, i když každý den Standa říkal, že se dnes nebude hrát, že se půjde spát, tak kromě jednoho večera hrál každý den a v přístavu Sali, dokonce v antikvariátu vypnul reprodukovanou hudbu a ohromil všechny přítomné hrou na klavír a sklidil bouřlivý aplaus, Petr s Hynkem, sehraná dvojka, nás všechny příjemně rozveselili písní, kde nás překvapili svou znalostí řeči zvířat a velmi zdařile je imitovali...no kapr, tak to byla bomba..a Honza to všechno tvrdil basou a sháněl texty a Simča foukačkou muziku podbarvovala a kdo chce tak zpívá a nebo jinak haleká a po každé písničce se lodí prožene mexická vlna, ale kromě těchto radovánek, také zkusíme chorvatskou kuchyni a mořské plody a chuťové buňky se mohou zbláznit a pak ten den končí a on to není den, ale celý týden a vlastně celá dovolená a zaplatit, hmmm, to je čárek na účtu, peníze pryč a druhý den ráno беру ukulele a klobouk a sedám před loď a hrou na ukulele si snažím něco přivydělat na cestu domů... a daří se a poslední vycházka do Zadaru a památky a koupání a pak se nás v 19 hodin ujímají zkušený šoféři Karel a Karel a ráno jsme v Čechách a tak už jen vzpomínky a někdy příště Hoj a hoj